

prima instanță: N.Costin
instanța de apel: D.Manole, E.Fistican, S.Arnăuț

dosarul nr. 3ra-622/16

Î N C H E I E R E

27 aprilie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului,

Judecător:

Tatiana Vieru

Judecători:

Oleg Sternioală și Valentina Clevadî

examinînd chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Stanciuc Vasile,

în cauza de contencios administrativ la acțiunea înaintată de către Stanciuc Vasile împotriva Primăriei mun. Chișinău, intervenient accesoriu Revenco Nadejda privind contestarea actului administrativ,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 08 decembrie 2015, prin care a fost respins apelul declarat de către Stanciuc Vasile și menținută hotărîrea Judecătoriei Grigoriopol din 21 ianuarie 2015,

c o n s t a t ă :

La data de 18 martie 2012, reclamantul Stanciuc Vasile s-a adresat în instanță cu o cerere de chemare în judecată împotriva Primăriei mun. Chișinău, intervenient accesoriu Revenco Nadejda privind contestarea actului administrativ.

În motivarea acțiunii Stanciuc Vasile a indicat că, este proprietarul imobilului din str. Hipodromului, 27 mun. Chișinău, iar la data de 02 mai 2012 Primăria mun. Chișinău a eliberat pe numele Nadejdei Revenco certificatul de urbanism nr.240/12 pentru modificarea documentației de proiect privind finalizarea lucrărilor de construcție în vederea amplasării unui centru comercial cu sediu.

Invocă că, anterior, la 20 aprilie 2012 a depus în adresa Șefului Direcției generale arhitectură și urbanism al Primăriei mun. Chișinău o cerere prealabilă, solicitînd să fie informat, în ce temei juridic i-a fost eliberat Nadejdei Revenco certificatul de urbanism nr. 1759/2005 din 07.03.2005, din care motiv nu s-a solicitat acordul vecinilor din imediata apropiere a acestei clădiri preconizate de a fi construită și de ce nu s-a ținut cont de faptul că clădirea preconizată de a fi construită se află între liniile roșii, solicitînd de asemenea, de a nu mai elibera un nou certificat de urbanism pentru această construcție pe motiv că, există un conflict cu proprietara acestui imobil, iar această construcție începută de ea îi lezează dreptul său de proprietate și dreptul de vecinătate și îi cauzează imense prejudicii materiale și morale.

Susține că, la 26 aprilie 2012 a depus în adresa Primăriei mun. Chișinău o cerere prealabilă privind încălcarea dreptului de vecinătate, solicitînd să facă cunoștință cu pachetul de acte care a servit drept temei pentru elaborarea și eliberarea certificatului de urbanism pentru adresa str. Hipodromului 25 mun. Chișinău, să fie informat dacă s-a respectat sau nu distanța și trecerea unor țevi de apă ferbinte chiar lîngă pereții construcției din str. Hipodromului 25 mun. Chișinău, să fie pusă în sarcina secției trasarea în natură a hotarelor terenurilor și axelor construcțiilor și instalațiilor, să fie formată o comisie cu ieșirea la fața locului pentru a studia situația creată și să fie informat despre venirea la fața locului pentru a putea participa și să se numească o expertiză în construcții din motiv că, în urma construcției din str. Hipodromului 25 a acestui centru comercial, la el în casă au început să crape pereții și podul casei.

Menționează că, la data de 11 mai 2012, prin prisma prevederile art. 14 din Legea contenciosului administrativ, a depus în adresa Șefului Direcției Autorizări și disciplină în construcții, Gheorghe Răileanu și Primarului General al mun. Chișinău, Chirtoacă Dorin două cereri prelabile cu privire la construcția neautorizată a acestei construcții de către Revenco Nadejda, solicitînd anularea certificatului de urbanism sus-menționat ca fiind ilegal și neeliberarea autorizației pentru construcții sau neprelungirea autorizației de construcții eliberate anterior acestei persoane pentru construcția de mai departe a acestui centru comercial, deoarece după cum s-a menționat supra, construcția vizată îi lezează dreptul său de proprietate și de vecinătate și îi cauzează prejudicii materiale și morale.

Prin răspunsul nr. 529 din 23 mai 2012, Primăria mun. Chișinău l-a informat că, Natalia Dima în baza certificatului de urbanism nr. 9/05 din 02.03.2005 și a autorizației de construcție nr. 566 din 03.08.2006 i-a fost autorizată proiectarea și construirea unui centru comercial cu sediu și spațiu locativ, pe lotul de pămînt din str. Hipodromului 25, care actualmente sunt expirate, iar certificatul de urbanism pentru proiectare nr. 240/12 din 02.05.2012 i-a fost eliberat Nadejdei Revenco (actualul proprietar al construcției nefinalizate) pentru modificarea documentației de proiect privind finalizarea lucrărilor de construcție, în vederea amplasării unui centru comercial cu sediu, documentația de proiect urmînd a fi elaborată în limitele planimetrice existente ale construcției nefinalizate.

Din aceste motive, cerințele sale cu privire la anularea certificatului de urbanism sus-menționat au fost respinse de către Primăria mun. Chișinău ca fiind neîntemeiate.

Consideră refuzul enunțat unul neîntemeiat, motiv pentru care a sesizat instanța de contencios administrativ cu o acțiune, solicitînd anularea certificatului de urbanism pentru proiectare nr.240/12 din 02.05.2012, emis de Primăria mun. Chișinău pe numele Nadejdei Revenco pentru modificarea documentației de proiect privind finalizarea lucrărilor de construcție, în vederea amplasării unui centru comercial cu sediu, ca fiind ilegal fiind emis contrar prevederilor legislației în vigoare, iar prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 02.07.2012, s-a dispus scoaterea de pe rol a cererii vizate pe motiv că, reprezentantul său nu s-a prezentat la ședința de judecată.

Ulterior, prin încheierea Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ a Curții Supreme de Justiție din 15.08.2012, a fost restituit recursul depus de avocatul Sergiu Coptu împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 02.07.2012, pe motiv că, a fost depus de o persoană neîmpuțernicită.

Afirmă, că ulterior a depus și dînsul un recurs împotriva încheierii de scoatere a cererii de pe rol, însă și recursul său prin decizia instanței de recurs a fost respins.

Declară că, în sensul adresării repetate cu cerere de chemare în instanța de contencios administrativ cu privire la anularea certificatului de urbanism sus-menționat, a depus la data de 21.12.2012 o cerere prealabilă în adresa Primăriei mun. Chișinău, solicitînd anularea certificatului de urbanism respectiv pe motivele de fapt și de drept invocate în cerere, iar prin răspunsul din 17.01.2013, Direcția Generală arhitectură, urbanism și relații funciare a Consiliului Municipal Chișinău a respins ca neîntemeiată cererea sa prealabilă.

Consideră refuzul sus-indicat drept neîntemeiat, motiv pentru care a sesizat instanța de contencios administrativ cu prezenta acțiune, solicitînd anularea certificatului de urbanism pentru proiectare nr. 240/12 din 02 mai 2012, emis de Primăria mun. Chișinău pe numele Nadejdei Revenco pentru modificarea documentației de proiect privind finalizarea lucrărilor de construcție, în vederea amplasării unui centru comercial cu sediu.

Prin hotărîrea Judecătorei Grigoriopol din 21 ianuarie 2015, cererea de chemare în judecată depusă de către Stanciuc Vasile a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

Nefiind de acord cu hotărîrea enunțată, Stanciuc Vasile a declarat apel.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 08 decembrie 2015, a fost respins apelul declarat de către Stanciuc Vasile și menținută hotărîrea Judecătorei Grigoriopol din 21 ianuarie 2015.

Invocînd ilegalitatea deciziei enunțate, la data de 01 martie 2016 Stanciuc Vasile a declarat recurs, solicitînd admiterea acestuia, casarea actelor judecătorești cu remiterea cauzei la rejudecare în primă instanță.

În susținerea recursului s-a indicat că, la examinarea pricinii instanțele de judecată au interpretat eronat normele de drept material, nefiind constatate și elucidate pe deplin circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii.

La fel s-a indicat că, la caz, decizia instanței de apel este ilegală și neîntemeiată și care urmează a fi casată, pe motiv că nu a fost aplicată legea care trebuia să fie aplicată și s-a interpretat în mod eronat legea.

Totodată, a indicat recurentul că, hotărîrea primei instanțe este neîntemeiată, în speță, încălcîndu-se normele Codului de procedură civilă.

În rezultat, instanțele ierarhic inferioare s-au eschivat de la exercitarea obligației impusă prin lege, de înfăptuire a actului de justiție, au examinat superficial circumstanțele cauzei, nu au intrat în esența litigiului și nu au apreciat toate circumstanțele și probele existente ale cauzei, pronunțînd hotărîri ilegale și neîntemeiate de respingere a acțiunii, astfel fiindu-i încălcat în mod direct dreptul la judecarea în mod echitabil a cauzei (vol.II,f.d.1-6).

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei integrale.

Din actele pricinii rezultă că, decizia recurată a fost pronunțată la 08 decembrie 2015 (vol.I,f.d.223), iar recursul a fost depus la 01 martie 2016 (vol.II,f.d.1-6), însă la dosar nu există probe care să confirme data recepționării de către Stanciuc Vasile a deciziei motivate a Curții de Apel Chișinău din 08 decembrie 2015.

Astfel, prin prisma prevederilor art. 434 alin. (1) CPC, instanța de recurs constată că recursul depus de către Stanciuc Vasile a fost declarat în termen.

Examinînd temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia că recursul declarat de către Stanciuc Vasile, urmează a fi declarat inadmisibil.

În favoarea concluziei enunțate se invocă următoarele argumente.

În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Totodată, conform art. 432 alin. (2) CPC, se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească: nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată; a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată; a interpretat în mod eronat legea; a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Iar potrivit art. 432 alin. (3) CPC, se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care: pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei; pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată; în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului; instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces; în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată; hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Alin. (4) al articolului enunțat prevede expres că, săvîrșirea altor încălcări decît cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin. (2), (3) și (4).

Sub aspectul acestor prevederi legale, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Stanciuc Vasile, este declarativ, or, acesta nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC, care să justifice afirmația de ilegalitate a deciziei instanței de apel.

Mai mult decît atît, călăuzindu-se de prevederile art. 440 CPC, Colegiul a constatat existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433 CPC și anume lit. a),

care expres prevede că cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

Argumentele invocate în cererea de recurs depusă de Stanciuc Vasile, poartă un caracter declarativ, nefiind posibilă determinarea aspectului de legalitate al deciziei instanței de apel ce urmează a fi supus controlului judiciar.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Cele relatate mai sus derivă și din dispoziția articolului 13 din Convenția Europeană, care reglementează expres că, recursul trebuie să fie unul „efectiv”, atât în practică, cât și în drept. Un astfel de recurs este cerut pentru pretențiile care pot fi considerate ca fiind „serioase și legitime” conform Convenției (*a se vedea Mitropolia Basarabiei și alții vs. Moldova, nr.45701/99, §137, ECHR 2001-XII*).

Astfel, reieșind din considerentele menționate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Stanciuc Vasile, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin.(2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Recursul declarat de către Stanciuc Vasile, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,

Judecător:

Tatiana Vieru

Judecători:

Oleg Sternioală

Valentina Clevadi